

"Laten we over Liefde praten"

"Liefde. Laten we over liefde praten", zeiden de Grootmoeders. "Laten we eens kijken of we je een beetje kunnen oprekken - je begrip oprekken. Je denkt aan liefde als een emotie, als een staat van zijn waar je af en toe in belandt... Nee," zeiden ze, "dat is het echt niet."

"Je bent een belichaming van liefde, *alleen maar* liefde. Emoties en gedachten bewegen zich door het lichaam van liefde dat je bent, maar op de bodem, op het nulpunt, *is liefde wat je bent*. Alleen maar liefde. Liefde is de thuisbasis voor jou en voor elk levend ding. Liefde is het fundament van het leven; het voorziet in de lijm voor het bestaan. Het is liefde en liefde alleen die dit universum bij elkaar houdt. Waar je ook kijkt, wanneer je ogen echt open zijn, zul je liefde zien - alleen maar liefde. Begin er op te letten. Ga op de uitkijk staan. Het zal je verrassen. Het zal tevoorschijn komen in een van haar verbazingwekkende vermommingen en het zal je in verrukking brengen."

"Je zegt '*ja maar*', tegen wat we je nu vertellen", lachten de Grootmoeders. "Je stelt vragen over woede, over angst. We zullen het uitleggen", zeiden ze. "Wat jullie als 'angst' betitelen is slechts een hikje. Iemand is een moment lang vergeten hoe te ademen. Iemand houdt z'n adem in en dat onderbreekt voor een korte tijd de natuurlijke stroom van liefde. Peuters met een driftbui doen dit en volwassenen net zo. Reageer niet op hun vergissing. Herken het in plaats daarvan als slechts een 'hikje' en houd hen in liefde in je hart totdat ze genoeg ontspannen om het leven en de adem weer door hen heen te laten stromen."

"Degene die zich mee laat slepen door woede, is bang dat liefde verdwenen is. Niemand wordt boos omdat hij of zij teveel liefde voelt. Angst verschijnt als je de alles doordringende aanwezigheid van liefde vergeet. Als het leven verandert en de omstandigheden waaraan je gewend bent verdwijnen, kun je vergeten dat er nog steeds liefde is, nog steeds onderliggend aan alles, je nog steeds vast houdend. Als je iemand ziet die op deze manier bang is, houd diegene dan stevig vast in je hart en houd van hem of haar, zoveel als je kunt... en soms is het gemakkelijker om op afstand van iemand te houden."

"Zo nu en dan zal iemand het bewustzijn van liefde volledig kwijtraken, zo ver verwijderd raken van z'n essentie dat hij of zij wreed wordt. Hun gedrag is dan labiel en kan zelfs monsterlijk worden. Het afgesneden zijn van liefde dat zij ervaren is de definitie van een geestesziekte. Deze mensen voelen geen verbinding met de kern van hun wezen en moeten daarom in toom gehouden worden, zodat ze anderen geen schade kunnen toebrengen. Wees niet bang om in dit soort gevallen je uit te spreken en wees niet bang om actie te ondernemen. Houd van hen, maar tolereer hun gedrag niet."

Toen zeiden de Grootmoeders, terwijl ze begonnen te lachen: "Je bent in staat om al deze dingen te doen waarover we gesproken hebben, omdat je liefde BENT. Je bent niets anders. Je bent één met het geweldige Net van Licht dat de kosmos omvat. Je bent deel van en onderdeel van het Weefsel van het Bestaan."

"Houd jezelf alsjeblieft niet langer voor de gek", zeiden ze. "Er is niets kleins of onbetekenends aan jou. *Je bent een belichaming van liefde*. Weet je," lachten ze, "omdat onze ogen echt open zijn, zien wij je zoals je bent. En we zijn verrukt."